

[Bertel Haarder]

så sige, at vi ikke ved, hvad vi taler om? Vi henviser jo til de sagkyndige på området.

Så siger hr. Waldorff, at tre fjerdedele af venstres og de konservatives medlemmer lever af at skumme fløden af andres arbejde. Nej, hr. Waldorff, så mange af os er trods alt ikke offentligt ansatte, og selv om vi var, skal man ikke stemple andre erhvervsgrupper på den måde, som hr. Waldorff gjorde det.

Hr. Albertsen sagde en fejl, nemlig at VK-ændringsforslaget lignede et ændringsforslag til noget, som jo på det tidspunkt vil være vedtaget. Nej, hr. Albertsen, jeg har i modsætning til hr. Albertsen konsulteret finansudvalgets sagkundskab og sikret mig, at når vi lader være med at kalde det et aktstykke, men blot kalder det en ansøgning, er det ikke at opfatte som noget, der skal sættes ind på en senere tillægsbevillingslov, men kan netop være noget, der betyder, at et enkelt tal, som endnu ikke kendes, godkendes efterfølgende. Det er sagen, og jeg vil råde finansudvalgets formand til ikke at udtale sig om formalia, når han ikke har formalia på det rene.

Glensgård (FP):

Nu er udtalelser fra denne talerstol jo normalt ikke omfattet af injurielovgivningen, og derfor kan hr. Bertel Haarder også slippe. Hans bemærkning om, at han mente, at han kunne overbevise ethvert medlem af fremskridtspartiet om, at det skulle have stemt for venstres og de konservatives ændringsforslag, skal jeg naturligvis lade stå, som den er, og kun nævne, at vi under vore gruppemøder også debatterer andre partiers aktiviteter og naturligvis også har diskuteret det af hr. Bertel Haarder og hr. Palle Simonsen stillede ændringsforslag.

Finansministeren nævnte, at nu var fremskridtspartiet gået videre, fordi vi nu stillede et ændringsforslag, som vi ikke selv ønsker at støtte, og det forstod jeg på finansministeren skulle være noget inkonsekvent.

Nu kender finansministeren udmærket arbejdet i finansudvalget. Vi har siden januar måned næsten en gang hver 14. dag eller 3. uge diskuteret post- og telegrafvæsenets overforbrug. Der har været tendenser i finansudvalget både hos regeringspartiet og hos de øvrige partier til, at der skulle komme et ændringsforslag fra regeringen. En lang periode

troede vi, at der kom et ændringsforslag fra regeringen, men på grund af stædigheden fik vi ikke ændringsforslaget.

Der var altså en lang periode, hvor vi troede, at vi kunne komme til at afgive en politisk stillingtagen til overforbruget ved en tilkendegivelse her i folketinget. Så fik man nogle partier til at acceptere, at regeringen siger, den endnu ikke ved, hvordan pengene skal bruges.

Det får mig til at spørge finansministeren, om finansministeren her i dag vil bekræfte, at der på en lang række konti vil være afvigelser på statsregnskabet i forhold til tillægsbevillingsloven. Større eller mindre beløb, men naturligvis og forhåbentlig ikke nogen af størrelsesordenen 57 mill. kr. Men af den årsag kunne man jo godt sætte de 57,3 mill. kr. ind, og kommer der så en afvigelse på 287 kr. 50 øre, vil det være en afvigelse, som kan få en regnskabsmæssig forklaring i statsregnskabet ligesom alle de andre afvigelser, der kommer på statsregnskabet.

Så sagde hr. Bertel Haarder, at vi ikke kunne komme til at debattere det her, fordi regeringen nu bare ville skubbe det ud, indtil folketinget var taget hjem på ferie. Nu ved vi jo for det første ikke, hvornår vi skal hjem på ferie, men der er noget, der siger, at vi nok skal hjem i begyndelsen af juni, men det afholder da ikke folketinget fra engang i løbet af sommeren at debattere regeringens overforbrug.

Men for at vi nu kan være helt sikre på, at regeringen får lov til at markere, at folketinget skal have chancen for det, skal jeg allerede nu anmode både finansministeren og trafikministeren om at slå et kryds i kalenderen ved onsdag den 20. maj. Der ønskes fremskridtspartiet de to ministre til samråd i finansudvalget med følgende punkt på dagsordenen: en redegørelse for overforbruget i P&T i finansåret 1980.

Så har vi altså tiden fra den 20. maj og frem til afslutningsdebatten i folketinget til at hudflette regeringen med hensyn til overforbruget, og hvis regeringen ikke den 20. maj 1981 er i stand til at sige: nu ved vi nøjagtigt, hvor pengene skal stå, og hvor mange der er forbrugt, kan det vel i sig selv være et udmærket grundlag at debattere på under afslutningsdebatten.

Endelig skal jeg til fru Mimi Jakobsen sige, at når hun nævner, at vi ikke ved, hvor